

HORARIS DE MISSES

ESGLÉSIA PARROQUIAL de SANTA MARIA
Feiners: 9.00 (Celebració de la Paraula)
19.30 a l'Antiga [excepte dimarts]
Dissabtes i vigílies de festa: 19.30
Diumenges i festes: 9.00, 12.00 i 19.30

CAPELLA de SANTA ANNA (Quatre Vents)
Diumenges: 10.30 (*bilingüe*)

CAPELLA de L'ANTIGA
Diumenges i festes: 10.00

CAPELLA del COL·LEGI SANTA MARIA
Diumenges i festes: 11.30 (*castellano*)

DESPATX PARROQUIAL
C/ Nou, 22 Tel. 972 33 05 74
santamariadeblanes@gmail.com

Dimarts i Dijous
de 8 a 9 del vespre.
Dimecres i Divendres
de 12 a 13.30 del migdia.

“Es pot entrar en el Regne de Déu
fins i tot per la porta negra del pecat”

(Giovanni Papini)

SERMÓ DE SANTA ANNA

INTENCIONS DE PREGÀRIA

DISSABTE, 29: 19.30: Rossendo Font Margarit. Família Badia Surís. Margarita Sánchez García. Manel Rubio Menchón. Al beat Sebastià Llorens i Telarroja.

DIUMENGE, 30: 9.00: Salvador Pou Barreras i Carme Ros Baldrich. **12.00:** Pel poble. **19.30:** Intenció particular.

DILLUNS, 31: 9.00: (Celebració de la Paraula). **19.30:** Intenció particular.

DIMARTS, 1-VIII: 9.00: Intenció particular.

DIMECRES, 2: 9.00: (Celebració de la Paraula). **19.30:** Intenció particular.

DIJOUS, 3: 9.00: (Celebració de la Paraula). **19.30:** Josep Costa Puig.

DIVENDRES 4: 9.00: (Celebració de la Paraula). **19.30:** Intenció particular.

DISSABTE, 5: 19.30: Manuel Rubio Menchón. Famílies Puig i Llença i Llorens i Telarroja.

DIUMENGE, 6: 9.00: Manel Farré Orteu. **12.00:** Pel poble. **19.30:** Intenció particular.

DILLUNS, 7: 9.00: (Celebració de la Paraula). **19.30:** Intenció particular.

DIMARTS, 8: 9.00: Intenció particular.

DIMECRES, 9: 9.00: (Celebració de la Paraula). **19.30:** Intenció particular.

Com cada any, publiquem el sermó de la Festa Major, que enguany va anar a càrrec de Mn. Miquel Àngel Ferrés i Fluvià, actualment rector de les cinc parròquies de Figueres.

Estimats blanencs i blanenques, companys preveres, representants democràtics de la vila: agraeixo la invitació de Mn. Enric de venir a fer aquesta homilia en aquest dia tan assenyalat. Ja fa 14 anys que el bisbe (llavors hi havia bisbe) ens va destinar a Figueres i a Blanes, respectivament.

Estan passant els anys, i passen coses a l'Església, a les nostres famílies, a les nostres poblacions, al nostre país i al nostre món que mai no ens haguéssim imaginat, però malgrat tot seguim treballant, seguim trobant motius de celebració, seguim creient en el Jesús de l'Evangeli, ens seguim estimant, perquè per més coses que ens pertorbin i ens remouguin, allò que ens mou, en el fons, és la fe, una fe que ens porta a estimar, mouguem per l'Esperit que ens dinamitza.

L'evangeli ens ha dit "sortosos", perquè molts voldrien veure el que nosaltres veiem i no ho veuen. Aquest és el nostre gran tresor, espiritual. És Jesús mateix! Sabem on és aquest tresor, tenim els plànols... I segurament no som prou bons

testimonis, i no sabem com transmetre aquesta Bona Nova. I veiem que a molta gent no li interessa...

Llavors és molt fàcil caure en el pessimisme, o en el fatalisme, el no hi ha res a fer. Però això no és gaire cristià. Quan de vegades m'he sentit desanimat, o temptat a baixar la guàrdia, he pensat i meditat aquella frase lapidària de l'estimat bisbe Pere Casaldàliga, que diu: "Els cristians som soldats derrotats d'una causa invencible".

Per tant, com que la causa de Crist és invencible, és a Ell en qui hem de creure i ens hem de refiar, i no deixar-nos robar l'esperança. Per més que el vent bufi en una direcció, no t'has de deixar endur pel vent com una fulla seca. Per posar una imatge marinera, en una barca "és la col·locació de les veles, no la direcció del vent, el que determina el rumb per on anar".

I mirar d'anar sempre endavant, cap a l'horitzó. L'enyorat bisbe Antoni Deig, quan va venir per l'ofici del dia de Santa Anna de l'any 2002, va pronunciar a l'homilia una idea memorable, amb aquestes paraules: "L'Església no hauria de tenir mai cap involució, sinó anar sempre endavant. És que l'Església, diferent d'algunes societats, no ha tingut mai cap edat d'or. L'edat d'or

de l'Església vindrà després, quan el Senyor torni i, per tant, l'hem de buscar, aquesta edat d'or, no en el passat, sinó en el futur”.

Els patrons, sants i santes, ens van davant i ens marquen el “patró de vida”, el camí cap endavant; ells també van passar dificultats de tot tipus, però tot ho van superar gràcies a la seva obertura al Senyor, que actua i fa meravelles quan troba cors disponibles, com els de Maria i la seva mare, santa Anna.

I d'on ve que sigui santa Anna la patrona de Blanes? Com bé sabeu els blanencs, en el llibre *Història del Convent de Blanes* de Josep Maurí i Serra, trobem una pista documentada de la devoció a santa Anna, a través de la reconstrucció que fa de la vida monàstica dels caputxins. “L'any 1477, –escriu Maurí i Serra– havia heretat el patrimoni dels Cabrera una donzella de divuit anys anomenada Anna, cosa que fa pensar que la capella de Santa Anna del convent tingui el seu origen en una acció de gràcies a la vescomtessa Anna”. Diferents documents de l'any 1531 i 1548, conjuntament amb actes parroquials referents a visites pastorals entre els segles XIII i XIV, confirmen l'existència de la capella i del seu ermità. Fra Roig i Jalpí, en un dels seus escrits que fa referència al convent de Blanes, escriu textualment: “*Antiguamente era aquel convento una ermita dedicada a Santa Ana, en la cual había un clérigo para su servicio, hasta que en el año 1583 fundaron en ella los padres capuchinos...*”. Els frares caputxins visqueren a Blanes durant dos segles i mig, temps suficient per predicar i proposar un ideal de perfecció franciscana, fomentant la devoció a santa Anna, titular de la nova capella construïda al convent i celebrant diferents actes litúrgics amb la participació de vilatans, entre els quals destaca una processó que cada any es realitzava el dia de la festivitat de la santa, traslladant la seva imatge a l'església parroquial per a ser venerada solemnement. La mateixa devoció popular va immortalitzar la mítica roca existent

entre la muntanya del convent i el mar com la “Punta de Santa Anna”, un dels símbols blanencs més emblemàtics i ben coneguts arreu.

De la vida de la patrona santa Anna en sabem molt poques coses, i encara a través dels apòcrifs. Però així el que s'ha de destacar d'ella no és el fet aïllat d'un dia, sinó el dia a dia d'una dona, d'una esposa, d'una mare, d'una àvia... Santa Anna podria ser una senyera de la gent anònima, que en el fons és la veritable protagonista de la història, la gent justa i bona que descriu la primera lectura d'avui, que treballa i viu sense estridències, les mares i les àvies que vetllen amb sentit maternal per les famílies, la gent honorada que no enganya, la que mai no rep premis ni medalles però que fa la seva feina ben feta, feinejadora (en aquesta imatge de santa Anna d'aquest temple sempre hi he vist un anar per feina, amb els gest actiu de la mare i el cistellet de la nena Maria).

Santa Anna, amb sant Joaquim, prototipus dels avis cristians. Una avis i besavis que en molts casos generen vida, generen fe i generen ajuda, material i espiritual. Amb raó es diu que la gent gran són “experts en humanitat” i que han de ser escoltats, com insisteix el papa Francesc. La llàstima és que la societat d'avui fa més cas d'altres experts, altres influents, i els avis tenen el perill de quedar arraconats per una societat que busca més la novetat cridanera que l'experiència humana i presencial. I això genera abandó, desintegració de les famílies i soledat no volguda.

La gent necessita ser escoltada per algú. La Mare Teresa de Calcuta ja deia que la pobresa més dramàtica és no ser algú per ningú. Si el món està en emergència no és per falta de recursos materials sinó per falta d'amor. Alerta, doncs, amb la societat que anem configurant: amb tots els serveis i tecnologies, però on molta gent pateix de soledat.

Des de les parròquies fem, en aquest sentit,

una tasca discreta, gens cridanera, però molt important: visitar els malalts i ancians de la comunitat que ho demanin, portar-los la comunió, fer-los companyia, fer-los sentir membres vius de la parròquia. Algun dia serem nosaltres els qui esperarem aquella visita, aquella trucada que no arriba...

El papa Francesc, que també és una persona gran, amb una sensibilitat evangèlica i franciscana descomunal, insisteix que ens hem de custodiar els uns als altres. Si el món li fes cas, si ens cuidéssim els uns als altres, salvaríem el planeta (*Laudato Si'*) i construiríem una fraternitat universal (*Fratelli Tutti*).

És veritat que no tenim bisbe, però tenim

papa, i quin papa! És com un rector del món, un paper que ja va assumir durant la pandèmia i que està fent molt de bé a l'Església, malgrat que alguns insensats li vulguin fer la vida impossible. Però ell es manté –i ens manté– en una pau superior a les intrigues de palau i en la llibertat dels fills de Déu.

Que santa Anna ens conservi l'esperit ben viu, i preguem-li, amb paraules de Joaquim Ruyra, que al final del seu poema titulat “Santa Anna”, diu:

*Força devots teniu encara
entre els que aquí mantenen llar.
Beneïu Blanes com a mare,
Beneïu Blanes: terra i mar.*

MOVIMENT PARROQUIAL

BATEIG:

22-VII: Miguel Ángel Rodríguez Restrepo, fill de Paola Andrea i César Raúl.

DIFUNT:

22-VII: Miquel Trebejo Pujol (86 anys).

COMPTES - JUNY 2023			
INGRESSOS		DESPESES	
Conceptes		Conceptes	Euros
Cera	842,14#	Cera	342,09
Llibres i revistes	66,30	Publicacions i Full Parroq.	323,50
Full Parroquial	130,00	Act. pastorals	30,83
Donatius diversos	570,00	Oficina i telèfon	142,82
Col·lectes ordinàries	1.771,60	Compres equipament	52,64
Quotes Germanor	110,00	Manteniment i reparacions	1.012,60
Col·lectes Germanor	169,40	Neteja església	726,00
Donatius Germanor	1.000,00	Subministraments	164,67
Quotes fixes	39,04	Germanor (F.C.D)	1.125,00
Càritas (caixeta)	260,00	Càritas (caixeta)	260,00
Donatius neteja	50,00	Càrregues arrendaments	38,28
Lampadari	51,50	Activitats pastorals	30,83
		Activitats culturals	200,00
Suma ingressos:	5.059,98	Suma despeses:	4.449,26